

Ebben az evangéliumi igerészen Jézus nemcsak az Atyával való kapcsolatáról beszél, hanem a küldetéséről is. Azért jött a világba, hogy a világ világossága legyen.

Azok, akik hallgatnak szavára, felismerik benne az Atyát, mert szavai és tettei világosak, rámutatnak isteni lényére, az Atyával való egylényegűségére, akivel mindenkor egy akarat van.

Tanításában Jézus nem a saját akaratát viszi végbe, hanem az Atyáét. Mindamellert nem engedelmeskedik neki, hanem teljes mértékben azonosul vele. Tudja, mit akar az Atya, és ebben a társa neki, örömét leli benne, hogy az akaratát teljesítheti.

Nekünk keresztényeknek is meg kell tanulnunk együttműködni Jézussal! Ő munkatársakat akar maga mellett, nem pedig engedelmeskedő szolgákat vagy a maguk akaratát véghezvinni akaró embereket. Egyrészt azt akarja, hogy mindazt, amit az evangéliumok tanításában kibont számunkra, értelemmel és szabadon fogadjuk el, másrészt, hogy felismerjük; csak vele együtt vagyunk képesek helyesen és értelmesen véghezvinni azt az isteni akaratot, ami minden Jézust befogadó ember javát szolgálja. Jézussal kell elindulnunk, Jézussal kell együtt járnunk, így Jézusra és az Atyára ismerhetnek azok, akik bennünket, s ránk hallgatnak!

Ahogy Jézusnak öröm az Atya akaratát az Atyával együttműködve megvalósítani, a mi igaz örömünk is az, hogy Jézus és az Atya akaratát velük együttműködve visszük végbe, mert megismerve az Igazságot, nemcsak világosságot hordozunk, hanem a világosságban járva tudjuk, hogy Isten szeretet-igéje maga az örök élet minden ember számára. Ezért mi is úgy hirdetjük, ahogy Jézus meghagyja nekünk.

Tóth Csaba, Budapest